

Parsha Plug: Parshat Beshalach

Shemot 14:21-31	שמות יד: כא-לא
<p>21 And Moshe stretched out his hand over the sea, and the Lord led the sea with the strong east wind all night, and He made the sea into dry land and the waters split. 22 Then the children of Israel came into the midst of the sea on dry land, and the waters were to them as a wall from their right and from their left. 23 The Egyptians pursued and came after them all Pharaoh's horses, his chariots, and his horsemen, into the midst of the sea. 24 It came about in the morning watch that the Lord looked down over the Egyptian camp through a pillar of fire and cloud, and He threw the Egyptian camp into confusion. 25 And He removed the wheels of their chariots, and He led them with heaviness, and the Egyptians said: Let me run away from the Israelites because the Lord is fighting for them against the Egyptians. 26 Thereupon, the Lord said to Moshe: Stretch out your hand over the sea, and let the water return upon the Egyptians, upon their chariots, and upon their horsemen. 27 So Moshe stretched out his hand over the sea, and toward morning the sea returned to its strength, as the Egyptians were fleeing toward it, and the Lord stirred the Egyptians into the sea. 28 And the waters returned and covered the chariots and the horsemen, the entire force of Pharaoh coming after them into the sea; not even one of them survived. 29 The children of Israel went on dry land in the midst of the sea, and the water was to them like a wall from their right and from their left. 30 On that day the Lord saved Israel from the hand of the Egyptians, and Israel saw the Egyptians dying on the seashore. 31 And Israel saw the great hand, which God used upon the Egyptians, and the people feared the Lord, and they believed in the Lord and in Moshe, His servant.</p>	<p>כא וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ ה' אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כַּלְהִלְיָלָה וַיִּשָּׂם אֶת־הַיָּם לַחֲרֹבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: כב וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁה וְהַמַּיִם לִהֵם חוֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם: כג וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פָּרְעֹה רֹכְבוֹ וּפָרָשָׁיו אַל־תוֹךְ הַיָּם: כד וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף ה' אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעִמּוּד אֵשׁ וּבְעָנָן וַיִּהְיֶה אֵת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: כה וַיִּסַּר אֶת אֶפְנוֹ מֵרֶכְבָּתוֹ וַיִּנְהַגְהוּ בַכֶּבֶד וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי ה' נִלְחֵם לָהֶם בְּמִצְרַיִם: כו וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיָּשִׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רֹכְבוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו: כז וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשִׁב הַיָּם לִפְנֹת בִּקְרֹל לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעַר ה' אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: כח וַיָּשִׁבוּ הַמַּיִם וַיַּכְסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל תַּיִל פָּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרָיהֶם בָּיָם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אַחַד: כט וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֵּשׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לִהֵם חוֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם: ל וַיִּוָּשַׁע ה' בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפְּת הַיָּם: לא וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־ה' וַיֵּאֱמִינוּ בֵּה' וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:</p>

Rashi on Shemot 14:21	רש"י שמות יד: כא
<p>A powerful east wind: By the east wind which is the most powerful of the winds. This is the wind by which God exacts punishment on the wicked.</p>	<p>ברוח קדים עזה. ברוח קדים שהיא עזה שברוחות, היא הרוח שהקב"ה נפרע בה מן הרשעים.</p>

Rabbeinu Bachya on Shemot 14:21 (Sefaria translation)	רבינו בחיי שמות יד: כא
<p>The waters were split: The meaning is “the waters remained split after separating.” The splitting of the waters occurred first, followed by the strong easterly wind which was designed to get rid of the wetness of the bed of the sea enabling it to become dry land...A Midrashic approach based on Mechilta: the words “the waters split” (instead of the sea split) mean that the waters throughout the universe split at that time. The reason we must understand the words in that way is because</p>	<p>ויבקעו המים. באורו אחר שנבקעו המים כי בקיעת המים היה תחלה ואח"כ רוח קדים עזה כדי ליבש לחלוחית קרקע הים כדי להיותו לחרבה...ובמדרש ויבקעו המים כל מימות שבעולם נבקעו והוצרכו לדרוש כן ממה שלא אמר ויבקעו מימיו. ועוד אודיעך סבת קריעת ים סוף ומשם תבין, כי ענין מוכרח היה שיבקעו כל מימיות שבעולם ושישתנה הטבע בכלם, וקבלו רו"ל כי עשרה נסים נעשו על הים וכלם למדין מן הפרשה הזאת. האחד הבקעו המים כפשט הכתוב ויבקעו המים. השני כי אחר שנבקעו נעשו</p>

had it been a local phenomenon only the Torah should have written ויבקעו מימיו, "its waters split." There is another dimension to the splitting of the sea which will make you understand that it was essential that all the water in the world be split at that time and that a total change in the behavior of natural law occur at that time. Our sages (Avot 5:3) have accepted that at the time when this miracle occurred there occurred altogether ten miracles. All of these miracles are derived from the wording of this parsha: 1) The first one is that the waters were split. 2) After the waters were split they became like a hat. 3) The ground under the sea did not remain muddy like the river bed of rivers which run dry in the summer, but turned into solid dry ground. 4) The path traveled by the Egyptians had remained wet, like mud. 5) All these waters froze. 6) The waters did not solidify into one giant chunk such as an iceberg, but into many smaller blocks. The waters were arranged like blocks of stone one upon the other forming a wall. 7) The sea parted into 12 parts to provide 12 lanes, one each for the tribes. This is based on the word זה in קלי ואנוהו "this is my Lord and I wish to exalt Him." The numerical value of the word זה is 12. 8) The waters even when congealed remained transparent like glass so that the "bricks" we just mentioned were like clear bricks so that members of one tribe could see the members of the next tribe in the adjoining lane. 9) God extracted sweet waters for drinking by the Israelites from the salty sea water. This is the meaning of the word נוזלים (15:8) where Moshe describes this sweet water as dripping forth from the blocks of frozen sea-water. 10) This sweet water froze again as soon as the Israelites had made use of it for their needs. This explains the peculiar sequence in 15:8, "straight as a wall stood the running water, the deep waters congealed in the heart of the sea." The verse tells us that something which had been dripping, running, subsequently froze in the middle of the sea.

כמין קובה כדמות גג מתוח ופרוס מלמעלה והמים מימין ומשמאל ומלמעלה והדרך באמצע הוא שכתוב והמים להם חומה מימין ומשמאלם בא חבקוק ופירש שהיה הדרך באמצע כמין נקב, שנאמר (חבקוק ג) נקבת במטיו ראש פרזיו. השלישי שלא נשאר הקרקע כקרקע שאר נהרות שיש בהם טיט אלא שנתקשה קרקע הים כקרקע יבשה הוא שכתוב הלכו ביבשה. הרביעי שהיה דרך המצריים לח כמו טיט, הוא שכתוב טבעו בים סוף, ומלת טביעה מורה על טיט ממה שכתוב (תהלים סט) טבעתי בין מצולה, וכתוב (ירמיה לח) ויטבע ירמיהו בטיט, והנה פורענות זו נס גדול לישראל ולכן הוא נחשב בכלל עשרה נסים שנעשו להם, בא הנביא ופירש (חבקוק ג) חמר מים רבים. החמישי שנקפאו המים הוא שכתוב קפאו תהומות, והוא מלשון (איוב י) וכגבינה תקפיאני, ונתקשו כאבנים שנאמר ירדו במצולות כמו אבן, כלומר במצולות שהיו כמו אבן שהראשים משתברים עליהם בא דוד ופירש (תהלים עד) שברת ראשי תנינים על המים. השישי שלא נקפאו חתיכה אחת אלא חתיכות רבות כענין אבנים רבות שהיו מסודרות קצתם על קצתם הוא שכתוב נצבו כמו נד שהוא לשון קבוץ כעין תל או גדיש שהעמרים מסודרים זה על גב זה, כן היו מי הים מקובצים חתיכות אלו על אלו כמין פרוזין, בא דוד ופירש (שם) אתה פוררת בעוזך ים, השביעי נעשו י"ב גזרין לי"ב שבטים ויש בזה רמז בשירה הוא שכתוב זה קלי ואנוהו מנין ז"ה יאמר הכתוב עזי וזמרת ייה במצרים, ויהי לי לישועה על הים, שבו עשה לי דרכים כמנין "זה" קלי ואנוהו, וכן אמר דוד (שם קלו) לגזור ים סוף לגזרים. השמיני שנקפאו כזכוכית והיו הגזרים ההם לבנים בהירים כשוהם כדי שיהיו רואים אלו לאלו בעברם זהו שכתוב קפאו תהומות בלב ים שהוא כולל משמעות אחד מלשון (זכריה יד) יקרות וקפאון שהוא ענין אורה ודבר המזהיר, בא דוד המע"ה ופירש (שמואל ב כב) חשרת מים עבי שחקים באר כי קבוץ המים היה בהיר כעבי שחקים כעצם השמים לטוהר, התשיעי שהוציא להם מים מתוקים מתוך מלוחים הוא שכתוב נוזלים שהוא מורה מים מתוקים שנאמר (שיר ד) באר מים חיים ונוזלים מן לבנון. העשירי שנקפאו ונתקשו אחר הזלת המתוק ואחר שלקחו מהם מה ששתו עד שלא היו יורדים לארץ היו נקפאים בלב ים הוא שכתוב נצבו כמו נד נוזלים קפאו כי הדבר הנוזל היה נקפא בלב ים.

Rashbam on Shemot 14:21

With the east wind: God used natural means, for the east wind brings dryness and on occasions dries out ponds and rivers.

רשב"ם שמות יד:כא

ברוח קדים. בדרך ארץ עשה הקב"ה שהרוח מייבש ומקריח את הנהרות.

Colin Humphreys, *The Miracles of Exodus* (2003) pp. 247-48 (as quoted by Rabbi Jonathan Sacks)

Wind tides are well known to oceanographers. For example, a strong wind blowing along Lake Erie, one of the Great Lakes, has produced water elevation differences of as much as sixteen feet between Toledo, Ohio, on the west, and Buffalo, New York, on the east . . . There are reports that Napoleon was almost killed by a “sudden high tide” while he was crossing shallow water near the head of the Gulf of Suez.

Rabbi Jonathan Sacks, *Miracles Beshalach* 5770

We have here two ways of seeing the same events: one natural, the other supernatural. The supernatural explanation – that the waters stood upright – is immensely powerful, and so it entered Jewish memory. But the natural explanation is no less compelling. The Egyptian strength (their chariots and horses) proved to be their weakness. The weakness of the Israelites (their lack of chariots and horses) became their strength. On this reading, what was significant was less the supernatural than the moral dimension of what happened. G-d visits the sins on the sinners. He mocks those who mock Him. He showed the Egyptian army, which revelled in its might, that the weak were stronger than they – just as He later did with the pagan prophet Bilaam, who prided himself in his prophetic powers and was then shown that his donkey (who could see the angel Balaam could not see) was a better prophet than he was. To put it another way: a miracle is not necessarily something that suspends natural law. It is, rather, an event for which there may be a natural explanation, but which – happening when, where and how it did – evokes wonder, such that even the most hardened sceptic senses that G-d has intervened in history. The weak are saved; those in danger, delivered. More significantly still is the moral message such an event conveys: that hubris is punished by nemesis; that the proud are humbled and the humble given pride; that there is justice in history, often hidden but sometimes gloriously revealed...The genius of the biblical narrative of the crossing of the Reed Sea is that it does not resolve the issue one way or another. It gives us both perspectives. To some the miracle was the suspension of the laws of nature. To others, the fact that there was a naturalistic explanation did not make the event any less miraculous. That the Israelites should arrive at the sea precisely where the waters were unexpectedly shallow, that a strong east wind should blow when and how it did, and that the Egyptians’ greatest military asset should have proved their undoing – all these things were wonders, and we have never forgotten them.

Bereshit Rabbah 55:8

בראשית רבה נה:ח

He split wood for a burnt offering: For the splittings Avraham made, he merited that God split the sea before his descendants, as it says, “And the waters were split”.

וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה (בראשית כב, ג)...בְּשֹׁכַר שְׁתֵּי בְקִיעוֹת שְׁבָקַע אֲבֹרָהֶם אֲבִינוּ עֲצֵי עֹלָה זָכָה לְהִבְקַע הַיָּם לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר: וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה, וְנֵאמַר לְהֵלֵךְ (שמות יד, כא): וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם.

Masechet Sotah 37a

מסכת סוטה לו.

This tribe said: I am not going into the sea first, and that tribe said: I am not going into the sea first. Then, in jumped the prince of Yehudah, Nachshon ben Amminadav, and descended into the sea first, as it is stated: “Ephraim surrounds Me with lies and the house of Israel with deceit, and Yehudah is yet going down toward God” (Hoshea 12:1).

זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה שנאמר (הושע יב, א) סבבוני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עוד רד עם קל.